

Goigs en alabança de Nostra Senyora que's venera en l'antiquíssima església abacial del Monestir de Sant Llorenç del Munt del Vallès.

Matadepera

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Monestir de Sant Llorenç del Munt
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada:	1101

Coordenades:

Latitud:	41.64122
Longitud:	2.018
UTM Est (X):	418217
UTM Nord (Y):	4610408

Classificació

Número de fitxa	08120 - 445
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Música i dansa
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública

Fitxes associades:

[Monestir de Sant Llorenç del Munt](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Jordi Montlló Bolart
ds., 22/05/2021 - 17:24

Descripció

Goigs en alabança de Nostra Senyora que's venera en l'antiquíssima església abacial del Monestir de Sant Llorenç del Munt del Vallès - Terrassa: Lito-Sefa-Fabrés (impr.), 1979 - goigs : il. ; 31 x 25 cm. Text repartit en tres columnes. Orla de motius geomètrics. Imatge central de la Nostra Senyora, dessota el títol, que diu així:

Primera columna:

Puix que sou nostra llum i guia: / Mare mia / Siau nostra protectora / Verge del Munt gran Senyora. //

La antiguitat més remota / Ja devota / Vostra imatge venerava / I la gent que us visitava / Quasi tota / Davant vostre altar pregava //

Mare mia, ...

Fidels que à vós acudien / I sentien / Del lliri la gran fragància / De vostre candor, amb ànsia / Oferien / Prendes de gran importància / Sent vostre nom sa alegria //

Mare mia, ...

Que ho digui la capella / Meravella / D'aqueix monestir famós / Que sent dedicada a Vós / Vingué ella / A ser local portentós / Per ofertes que rebia //

Mare mia, ...

Cada prenda era una història / I memòria / Un record n'era cabal / I un poema original / D'honra i glòria / Dels favors d'algun mortal / Que de Bós rebuts tenia, //

Mare mia, ...

Tal fou sa preponderància / I importància / Que per guarda del tresor / Un monjo n'era Rector / Que amb gran ànsia / I amb fidelitat i amor / Zelosament vos servia. //

Mare mia, ...

Columna central:

Aquí nobles poderosos / Piadosos / Aquí monjos, aquí abats / Aquí mil desemparats. / Desitjosos / De lograr vostres bondats / Tothom à Vós acudia.//

Mare mia, ...

Mil dos-cents vuitanta-vuit / Amb gran fruit / Un canonge fervorós / Bertran de Molins piadós / Sens descuit / De vostra Concepció joiós / La festa aquí instituïa //

Mare mia ,...

Lo lliri blanc de pureza / I enteresa / Heu conservat Verge pura. / De l'enemic la bravura / I feresa /
Trepitgeu des d'eixa altura / Si un devot en Vós confia, //

Mare mia, ...

Vós de Jericó a la rosa / Olorosa / Amb raó sou comparada / Puix foreu Immaculadaç Venturosa / De tot
pecat deslliurada / Pura com la llum del dia. //

Mare mia, ...

Tercera columna:

Vós sou l'àncora segura / Gran ventura / Dels que naveguen per Mar / I amb sa fúria féu cessar / I apertura
/ Dels que us saben invocar. / Suplicant à Vós maria //

Mare mia, ...

En conflictes horrorosos / I espantosos / I en temps de gran sequedat / De Vós s'han experimentat / Béns
copiosos / Sereneu la tempestat / Tornant al cor l'alegria //

Mare mia, ...

El devot que en Vós confia / Cada dia / Troba empara i gran favor / Invocant-vos de bon cor / Si porfia /
De tota pena i dolor / El dislliureu Verge pia //

Mare mia, ...

És vostra Cinta preciosa / Portentosa / Per dones atribulades / De vostra mà emparades / Poderosa / Són de
mal part deslliurades / Si la porten nit i dia, //

Mare mia, ...

Al pagès que amb esperança, / El blat llença / Alcalcen-li fruit copiós / Mireu qu'espera de Vós / La
bonança / I us darà gràcies gustós / Si el deslliureu de sequia

Mare mia ,...

Des d'eixa muntanya hermosa / I altarosa / Als dèbils els animeu / I als malalts salut doneu / Prodigiosa / A
tot el món empareu / Essent de tots nord i guia / En la última agonia / Oh Maria

Siau nostra protectora / Verge del Munt Gran Senyora.

Observacions:

Existeixen varis exemplars, de diferents èpoques amb caixes, orles i tipografia variada impreses a
Sabadell, Terrassa i a Barcelona. Aquest exemplar es preserva en el fons del Parc Natural de Sant
Llorenç del Munt i serra de l'Obac, dipositat a la Biblioteca de Terrassa.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1982). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. Volum II, Sant Llorenç del Munt. Ajuntament de Matadepera – Caixa d'Estalvis de Terrassa.

GOIGS EN ALABANÇA DE NOSTRA SENYORA
 QUE'S VENERA EN L'ANTIQUÍSSIMA ESGLESIA ABACIAL DEL
 MONESTIR DE SANT LLORENÇ DEL MUNT DEL VALLES

Nostra Senyora de Sant Llorenç del Munt

Puix sou nostra llum i guia:
 Mare mia, ...
 Siau nostra protectora
 Verge del Munt gran Senyora.
 La antiquitat més remota
 Ja devota
 Vostra imatge venerava
 I la gent que us visitava
 Quasi tota
 Davant vostre altar pregava
 Implorant vostra valia.
 Mare mia, ...
 Fidéls que a vos acudien
 Sentien
 Del liri la gran fragància
 De vostra candor, amb ànsia
 Olfent
 Prendes de gran importància
 Sent vostre sent sa alegria.
 Mare mia, ...
 Que ho digui la capella
 Meravel·la
 D'aquels monestrs famós
 Que sent dedicats a Vos
 Vingui ella
 A ser local portadora
 Per ofertes que rebia.
 Mare mia, ...
 Foren moltes les grandeses
 I fites
 Prendes, joies i altres dons
 Gran fites
 Que's devots d'altres regions
 Vos donen amb hidalgia
 Mare mia, ...
 Cada prenda era una història
 I memòria
 Un encord a'ra cabal
 I un poema original
 D'honor i glòria
 Dels favors d'algun mortal
 Que de Vos rebia sentia.
 Mare mia, ...
 Tal fou sa preponderància
 I importància
 Que per guarda del tresor
 Un monjo n'era fector
 que amb gran ànsia
 I amb fidelitat i amor
 Zelosament vos servia.
 Mare mia, ...

Aquí nobles poderosos
 Fidoles
 Aquí monjos, aquí abats
 aquí molts dotzamparats,
 Deslujats
 De honor vostres bondats
 Tot hom a Vos acudia.
 Mare mia, ...
 Mil dos-cents vuitanta-vuit
 Amb gran fruit
 Un canonge fervorós
 Bertran de Molins piadós
 Sent descuit
 De vostra Concepció sois
 La festa aquí instituïda.
 Mare mia, ...
 Lo liri blanc de puresa
 I enteresa
 Heu conservat Verge pura,
 De l'enemic la bravura
 I feresa
 Trepitgeu des d'eixa altura
 Si un devot en Vos confia.
 Mare mia, ...
 Vos de Jericó a la rosa
 Olorosa
 Amb raó sou comparada
 Pura, forta, immolada
 Venturosa
 De tot peccat desallurada
 Pura com la llum del dia.
 Mare mia, ...

Vós sou l'àncora segura
 Gran ventura
 Dels que naveguen per Mar
 I amb sa furia feu cessar
 l'arestura
 Dels que us saben invocar
 Suficient a Vos Maria.
 Mare mia, ...
 En moltescos horrosos
 I espantosos
 I en temps de gran sequedat
 De Vos s'han experimentat
 Bènia copiosos
 Serenau la tempestat
 Tornant al cor l'alegria.
 Mare mia, ...
 El devot que en Vos confia
 Cada dia
 troba empara i gran favor
 Inocentívols de bon cor
 Si porfa
 De tot pena i dolor
 El deslujau Verge pia.
 Mare mia, ...
 És vostra Cinta preciosa
 Portentosa
 Per dones atribulades
 De vostra mà emparades
 Poderosa
 Són de mal part desallurades
 Si la porten en el dia.
 Mare mia, ...
 Al poble que amb esperança
 El blat fereça
 Alcançau fruit copós
 Mireu qu'espera de Vos
 la bonança
 I us doni gracies gustós
 Si el deslujau de sequia.
 Mare mia, ...
 Des d'eixa muntanya hermosa
 I altaçosa
 Ala dèbila els animeu
 I als malats salut donau
 Prodigiosa
 A tot el món empara
 Essent de tota nord i guia, ...
 En la última agonia
 Oh Maria
 Siau nostra protectora
 Verge del Munt gran Senyora.

V. Ora pro nobis Sancta Dei Genetrix.
 Oremus.
 R. Ut digni efficiamus promissionibus Christi.
 Credo nos lacrimis bonis, querens Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloria beatae Mariae, semper Virginis in-
 tercessione, à praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Imatge: Museu d'Història del Munt del Vallès, 1988.